

Trolün   ek Dükkânı

Yavuz DEM RKIRAN

Trolün Çiçek Dükkânı

Yavuz DEMİRKİRAN

Hızlı akan bir nehrin kıyısındaki şirin bir köyde herkes trollerin huysuz ve kötü olduğuna inanırdı. Anne babalar çocuklarını eski taş köprüden uzak durmaları için uyarırdı. 'Troller ziyaretçilerden nefret eder,' diye fısıldarlardı. Ama tam o köprünün altında, yumuşak yosun yeşili tenli ve sıcak kehribar gözlü, iri bir trol olan Trevor yaşırdı. Çiçek cepli soluk mavi bir önlük ve hasır şapka giyerdi. Trevor dünyadaki her şeyden çok çiçek yetiştirmeyi severdi.

Her sabah Trevor köprünün arkasındaki gizli bahçesiyle ilgilenirdi. Parlak papatyalar, uzun ayçiçekleri ve tatlı kokulu güller yetiştirirdi. Her bitkiyi sularken dağınık koyu kahverengi saçları gözlerinin üstüne düşerdi. 'Günaydın, küçük yapraklar,' derdi. Çiçekler sanki ona başlarını sallardı. Trevor güzelliklerini köyle paylaşmak isterdi ama denemeye çok utangaçtı.

Bir gün Trevor cesur bir fikir buldu. Tam köprüsünün altında küçük bir çiçek dükkânı açacaktı. 'Trevor'un Çiçekleri' yazan ahşap bir tabela boyadı ve taze çiçeklerle dolu kovalar koydu. Bütün sabah bekledi ama kimse gelmedi. İnsanlar köy yolundan göz attı, sonra aceleyle uzaklaştı. 'Çiçek satan bir trol mü? Muhtemelen bir oyundur!' diye mırıldandılar. Trevor iç çekti ve güllerini yeniden düzenledi.

Trevor pes etmedi. Köprü korkuluğuna küçük bir notla tek bir papatya koydu: 'Senin için.' Okula giderken bunu Pip adında küçük bir çocuk buldu. Pip'in dağınık siyah saçları, aralıklı dişli bir gülümsemesi ve rüzgârda dalgalanan kırmızı bir boyun atkısı vardı. Merakla etrafına bakındı. 'Bunu kim bıraktı?' diye merak etti. Papatyayı cebine koydu ve gülümsedi.

Ertesi gün Pip dükkâna süzüldü. Bir çalının arkasına saklanıp Trevor'ın bir buketti kahverengi kâğıda nazikçe sardığını izledi. Trol hafifçe mırıldanıp bir yaprağın üstündeki uğur böceğine gülümsedi. Pip ortaya çıktı. 'Merhaba,' dedi. Trevor yerinden sıçradı, sonra gülümsedi. 'Merhaba, küçük dostum. Bir çiçek ister misin?' Pip başını salladı ve Trevor ona küçük bir ayçiçeği verdi. 'Teşekkürler!' dedi Pip ve herkese anlatmak için koşarak uzaklaştı.

Ama köylüler hâlâ korkuyordu. Pirinç düğmeli koyu yeşil paltolu, uzun boylu Belediye Başkanı Hodge kasaba toplantısında herkesi uyardı. 'Troller huysuz yaratıklardır,' dedi kaşlarını çatarak. 'Mesafemizi korumalıyız.' Pip elini kaldırdı. 'Ama Trevor iyi biri! Bana bir çiçek verdi!' Belediye başkanı başını salladı. 'Bir çiçek hiçbir şeyi kanıtlamaz,' dedi. Pip kaşlarını çattı, onlara göstermeye kararlıydı.

Bu arada Trevor dükkânında sessizce çalışıyordu. Müşterileri olmasını özlüyordu ama çiçek yetiştirmeye devam ediyordu. Bir öğleden sonra Marigold adında yaşlı bir kadın köprüde durdu. Topuz yapılmış gümüş saçları, yuvarlak gözlükleri ve lavanta rengi bir şalı vardı. Elinde hasır bir sepet taşıyordu. 'Ne güzel bir koku!' dedi. Dükkâna baktı. 'Açık mısın, genç trol?' Trevor'ın kehribar gözleri kocaman açıldı. 'Evet, hanımefendi!' dedi.

Marigold basamaklardan indi ve içeri girdi. Dükkân, rengârenk çiçeklerle dolu kovalarla sıcacıktı. 'Pencere kenarım için çiçeklere ihtiyacım var,' dedi. Trevor bir saksı pembe sardunya seçti. 'Bunlar en sevdiklerim,' dedi yumuşak bir sesle. Marigold ona ödeme yaptı ve gülümsedi. 'Yumuşak bir dokunuşun var,' dedi. 'Arkadaşlarıma söyleyeceğim.' Trevor'ın çilli yanakları sevinçle pembeye döndü. Sonunda biri onu ziyaret etmişti!

Haber yavaş yavaş yayıldı. Marigold komşusuna, o da fırıncıya anlattı. Birkaç cesur köylü parmak uçlarında dükkâna indi. Trevor her birini sıcak bir gülümseme ve bir çiçekle karşıladı. Onlara güllere nasıl bakılacağını ve hangi çiçeklerin gölgeyi sevdiğini gösterdi. İnsanlar bu trolün hiç de huysuz olmadığını görmeye başladı. O utangaç ve iyi kalpliydi ve çiçeklerini seviyordu.

Bahar geldi ve köy büyük bahar kutlamasına hazırlandı. Belediye başkanı en güzel buket için bir yarışma duyurdu. Herkes heyecanlıydı ama kimse Trevor'ın gizlice özel bir aranjman hazırladığını bilmiyordu. Bütün gece çalıştı; en parlak laleleri, en yumuşak papatyaları ve en tatlı gülleri seçti. Onları mavi kurdeleyle bağlanmış büyük bir kâğıt külahın içine sardı.

Kutlama sabahı Trevor buketini köy meydanına taşıdı. İnsanlar dev trolü görünce şaşkınlıkla nefeslerini tuttu. Ama Marigold öne çıktı. 'Sorun yok!' diye seslendi. 'Bu Trevor, çiçekçi!' Trevor buketi yarışma masasına koydu. Büyüleyiciydi—herkesi gülümseten bir gökkuşağı renkleri. Belediye Başkanı Hodge ona baktı, sert mavi gözleri kocaman açıldı.

Belediye başkanı Trevor'a, sonra kalabalığa baktı. 'Bu buket şimdiye kadar gördüğüm en güzeli,' dedi yavaşça. 'Ve bir trol tarafından yapıldı.' Boğazını temizledi. 'Troller hakkında yanılmışım. Trevor bize iyilik ve ustalık gösterdi. Köy adına sana teşekkür ederim.' Trevor'ın sıcak kehribar gözleri mutlu gözyaşlarıyla doldu. Köylüler alkışladı ve tezahürat yaptı, Pip kırmızı atkısı uçuşarak etrafta dans etti.

O günden sonra Trevor'ın çiçek dükkânı kasabanın en mutlu yeri oldu. Her yerden insanlar buket almak ve nazik trolle sohbet etmek için geldi. Marigold ona her hafta taze ekmek getirdi ve Pip bitkileri sulamasına yardım etti. Belediye Başkanı Hodge bile Trevor'dan belediye binası için çiçek tasarlamasını istedi. Köprü artık korkutucu bir yer değildi—dostluk yeri.

Trevor hâlâ soluk mavi önlüğünü ve hasır şapkasını giyiyordu ama artık bütün gün gülümsüyordu. Dükkânı kahkahalar ve çiçeklerin tatlı kokusuyla doluydu. 'Cesur olduğum için mutluyum,' dedi Pip bir öğleden sonra. 'Beni ilk gören sendin,' dedi Trevor ona bir papatya uzatarak. 'İyilik, korkudan çok daha fazla kapı açar.' Küçük çocuk başını salladı ve çiçeği kulağının arkasına sıkıştırdı.

Köy o bahar büyük bir ders aldı: birini tanımadan asla yargılamamalısn. Trol Trevor'ın iyilikle dolu bir kalbi vardı ve çiçekleri herkesi mutlu ediyordu. O andan itibaren eski taş köprü piknikler ve oyunlar için en sevilen yer oldu. Ve eğer bir gün ziyaret ederseniz, 'Trevor'un Çiçekleri' yazan bir tabela—ve kocaman, dost canlısı bir trolün el salladığını göreceksiniz.

Ve böylece, hızlı akan nehrin kıyısındaki köprünün altında, çiçek dükkânı her zamankinden daha parlak açtı. Trevor onu olduğu gibi seven arkadaşlar bulmuştu. Köylüler dünyalarını daha renkli yapan nazik bir dost bulmuştu. Ve herkes iyiliğin, insanlar hakkındaki en inatçı fikirleri bile değiştirebileceğini kabul etti—özellikle de yanında taze çiçeklerden bir buketle geldiğinde.